

Jak jsem se stal válečným zločincem

- CZ24 News | 5. dubna 2022

ČESKO: Stát se válečným zločincem je v dnešním světě poměrně snadné. Stačí, když vás tak označí americká administrativa a už se vezete. Nejbližší stanice Haag a jeho soudy. Stručně vám popíši, jak jsem k tomu přišel já.

Moje válečné zločinctví začalo docela nenápadně a nevinně. Vystál jsem dlouhou frontu čekatelů na podpis paní Albrightové. Autogramiáda se konala v prvním patře paláce knih Luxor a já měl pro bývalou paní státní tajemnici vlády USA dárek.

Otitulkovanou anglickou verzí dokumentárního filmu Uloupené Kosovo a pár plakátků. Ochranka mne sice upozornila, že paní Albrightová podepisuje jen knihu a žádné plakáty či fotografie, ale s dárkem mne pustili až k ní. Se mnou šli kamarádi, kteří se spolu se mnou právě vrátili z poznávacího zájezdu na Kosovo.

„Paní Albrightová, přinesl jsem vám jako dárek svůj film, který jsem natočil na Kosovu“. Počáteční úsměv bývalé ministryně zahraničních věcí začal tuhnout ve chvíli, kdy jsem vytáhl plakáty. Na plakátech byli jen fotografické motivy z posledních válek na Balkánu. Nebyl jsem u stolečku, kde se knihy podepisovaly, sám. Bylo nás pět a plakátů bylo také pět. Poprosil jsem paní Albrightovou, aby nám místo knížky podepsala jiná svoje díla, kterými se proslavila na Balkáně.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Na třetím plakátu jsme paní Madleně rozené Korbelové chtěli připomenout její neblahou úlohu v agresi proti zakládajícímu členovi OSN – Jugoslávii. Bombardování, které její kamarád Havel nazval „humanitárním“, bylo nejen porušením Charty OSN ale i Washingtonské smlouvy (charty NATO). Pošlapání mezinárodního práva provedla Albrightová ve funkci ministryně zahraničních věcí USA a byl to těžký mezinárodní zločin. Mrtvé srbské děti, povraždění lidé ve vlacích, autobusech a kolonách uprchlíků představovaly pro paní Albrightovou „kolaterální škody“ její „humanitární“ agrese.

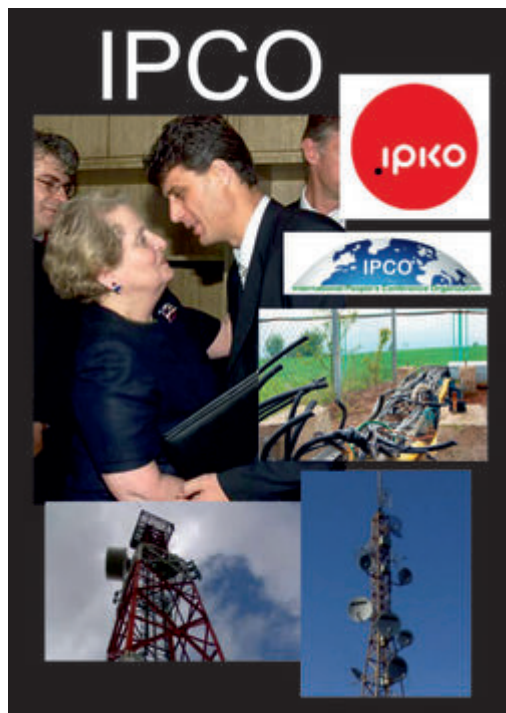
Na čtvrtém plakátu bylo zachyceno uloupení dvou jihosrbských provincií – Kosova a Metochie – a darování tohoto území albánské narkomafii. Jedna z fotografií zachytila zamilovaný pohled paní Albrightové vržený na Hashima Thaçiho, dnešního kosovského premiéra. Je to fešák, všechna čest, paní Magdaléně se nedivím, ale je to také mezinárodně hledaný terorista, který je i důvodně podezřelý z obchodu s lidskými orgány unesených a povražděných obyvatel Kosova. Tak to alespoň stojí ve zprávě Dicka Martyho, předložené Radě Evropy. Paní Albrightová už tehdy v roce 1999 vedla americkou diplomacii a její diplomaté hledali jakoukoli záminku, jak napadnout Jugoslávii. Nakonec to byl incident v Račaku, událost zinscenovaná za pomoci teroristické organizace UÇK. Tu sice okupanti z NATO po obsazení Kosova a Metochie okamžitě zakázali, ale její členové včetně velitelského sboru obsadili místa ve vládě, parlamentu, politických stranách, armádě a policii. Také tak to podle toho na Kosovu dnes vypadá. Vrátili jsme se odtamtud před týdnem a můžeme referovat. Odtržení Kosova, násilné přemalování evropských hranic bez souhlasu států, kterých se to týká a bez souhlasu OSN je další mezinárodní zločin, který by věrní čtenáři spisů paní Albrightové měli vzít na vědomí. No řekněte, nezvýší se cena jejího podpisu zjištěním, že podepsaná je nejen slavnou diplomatkou, milou rodačkou a zručnou spisovatelkou, ale také významným válečným zločincem, který své zločiny umně skrýval za „boj za lidská práva a svobodu“.

A pak ještě pátý plakát – třešinka na dortu.

Paní Albrightová spolu s bratrem prvního dosazeného protektora okupovaného Kosovo JUDr. Kouchnera založili telekomunikační společnost IPCO. Nečistými metodami za pomoci bývalých členů UÇK odstranili svoje konkurenty z tendru, rozvinuly síť mobilních telefonů po Kosovu, a před tím, než firmu prodali, nechali kosovskou policií zničit další konkurenční mobilní síť, aby dosáhli navýšení ceny té své. Zisk pro Albright Group byl, podle albánských novin Koha ditore, 200 milionů dolarů, pro paní M. Albrightovou zisk 5% z této ceny. Docela hezká odměna za notorické porušování mezinárodního práva a válečné štvání.

Reakce paní Albrightové na naše plakáty byla signifikantní. Místo diplomatky v ní zvítězila jiná Albrightová. Začala naše plakáty trhat a cupovat. Hysterický křik „get out, get out...“ se nesla ztichlým sálem knihkupectví Luxor. Pak si jen pamatuji hrubé napadení ochrankou paláce knih, strkanici, do které mladí lidé z okolí pokřikovali „krvavá bábo“, urážky na adresu mého téměř slepého kamaráda, který mne doprovázel, fotografka povalená ochrankou na zem ... Výkřiky „Nefotit! Nefilmovat!“. V tu chvíli mi povolily nervy, omlouvám se, ale nejsem diplomat, a počastoval jsem bývalou paní státní tajemnici vlády USA titulem, který jsem o ní mnohokrát slyšel v Srbsku, na Kosovu, v Makedonii, v bosenské Republice Srbské a Černé Hoře: „Balkánská řeznice“.

Paní Korbelová-Albrightová, kdysi prý vzor diplomatického šarmu, znovu zvýšila hlas. Řvala na mne a moje kamarády. „Vy jste váleční zločinci! Vy jste váleční zločinci!“ A tak se to stalo. Na koho paní Albrightová v minulosti ukázala, ten to byl. Odvezli ho do Haagu (ICTY), ve směšně vedených procesech odsoudili a bylo. Odnoslo si to takhle už několik desítek srbských důstojníků a generálů. Milí čtenáři, nedivte se mi prosím, že nyní s obavou očekávám, stejně jako moji kamarádi z našeho občanského sdružení Přátel Srbů na Kosovu, kdy si pro nás – válečné zločince – z Haagu přijdou.

Článek vyšel před 8 lety na několika serverech, například [zde](#) nebo [zde](#). Uvádím jej jako vzpomínku u příležitosti úmrtí paní Albrightové.

AUTOR: Václav Dvořák

[ZDROJ](#)